FORHANDLINGERNE PAA FÆLLESMØDET

1. Dag.

Til Ordstyrer vælges Frk. *Kaja Jensen,* Vejen.

Formanden: Inden vi begynder vort Forhandlingsmøde, skal jeg paa F. S.s Vegne foreslaa Tillidsmændene at vælge Fru *Astrid Stampe Feddersen* til D. K.s Æresmedlem. Paa sidste Fællesmøde nedlagde Fru Stampe Feddersen af Helbredshensyn sit Hverv som Medlem af F. S. Vi vidste, at dette ikke betød, at Fru Stampe Feddersen lukkede sit Sind for D. K.; det har saa stor en Plads i hendes Hjerte, at det vil leve i hende, saa længe hun selv lever. Og i D. K.s Historie vil Fru Stampe Feddersens Navn og Arbejde altid indtage en Plads i allerforreste Række. Fru Stampe Feddersen hører til de faa, der har grebet Kvindesagens Idé og trængt ind til Kærnen i denne Idé — den fyldte hende med Tro og Begejstring, fordi hun forstod, at det, der kaldtes *Kvindesagen,* var Livets Sag, Mandens, Kvindens og Barnets Sag. Ved sit Arbejde, ved sin Idealisme, ved sin Trofasthed vil hun staa som et lysende Eksempel for os alle, og det er kun en fattig Tak, vi i Dag bringer hende ved at vælge hende som Æresmedlem. Jeg beder alle de Tillidsmænd, der giver F. S.s Forslag deres Tilslutning om at give dette Udtryk ved at rejse sig til Ære for Fru Stampe Feddersen.

Fru St. F. længe leve! (Forsamlingen gav Forslaget fuld Tilslutning).

Fru *Stampe Feddersen* (modtages med Haandklap): Jeg takker D. K. for den Ære, der vises mig. Min Vilje og min Kærlighed til D. K. har været stor, men mine Evner har desværre ikke strakt langt nok til. I mit Livs Aften er det mig en stor Glæde at være Vidne til, at D. K. er vokset til et stort Træ, og at det nu har faaet Lov at vokse ind i Sønderjylland. Jeg er vis paa, at dette vil give D. K. nyt Blod. Sønderjyderne kender til Troskab mod Idealet.

*

Diskusssion om Formandens Beretning.

Rebekka la Cour Madsen, Vejen, støttet af *Sigrid Krogh Jensen,* Viborg, rettede en Kritik mod Fællesstyrelsen i Anledning af Formen, under hvilken Skolesagen var udsendt til Afstemning i Kredsene og protesterede imod, at det, at man undlod at stemme, blev taget for Tilslutning.

Den rejste Kritik blev imødegaaet af D. K.s Næstformand, *Joh. Andersen,* Mosegaard.

Udvalgsberetninger.

D. K. og Familieforsørgerne.

Elisa Petersen, Næstved, gjorde som Udvalgets Ordfører Rede for det Arbejde, der var udført, i Overensstemmelse med, hvad tidligere er refereret her i Bladet.

Elisa Petersen fremsatte derefter de Bemærkninger, hun som menigt Medlem af D. K. kunde ønske at gøre til Sagen.

Efter nogle indledende Betragtninger, hvori hun tog Afstand fra at sætte Hjælpen til Familieforsørgerne i Forbindelse med Ligelønsprincippets Gennemførelse, udtalte hun, at de Unge burde beskattes gennem Staten og de indvundne Penge bruges til indirekte Hjælp til Familieforsørgerne. Direkte Tilskud er af det onde og nedbryder Ansvarsfølelsen — det er usikkert, om et saadant Tilskud anvendes rigtigt; vi maa bort fra dette System igen. Lønnen maa sættes efter, at en Familie skal kunne leve deraf. De unge, der efter at have stiftet Familie, faar færre rede Penge mellem Hænder, maa lære at sætte Tæring efter Næring — det er det sundeste. Med Tilskud følger Tilsyn. Jeg vil ikke fremme Statens Indgreb i Hjemmenes Liv og er Modstander af *Tilskud fra Staten* med *Tilsyn fra Staten* — et Tilsyn, der ogsaa let vil virke udemokratisk.

Jeg er derimod Tilhænger af, at der gives Familieforsørgere al den *indirekte* Hjælp, som kan ydes.

Staten maa sørge for en god og forebyggende Børneforsorg, for god Skolegang, Skolebespisning, Skolelæge m. v. Ogsaa Ungdomsskolen har sine Krav til Staten — og hvilken økonomisk Lettelse vilde ikke en Nedsættelse af *Forbrugsskatterne* betyde for en Familie med mange Børn.

Et rent og klart Kvindesagskrav, som vi med vort Program i Haanden kan vise hen til, kan Kravet om Tilskud til Familieforsørgerne aldrig siges at være. Og vil vi samle Kvinder af *alle* Anskuelser, saa maa vi være forsigtige med at tage Spørgsmaal op, der kan splitte.

D. K. bør fortsætte ad sin gamle Vej — arbejde for forebyggende Børneforsorg, for gode Skoleforhold, for Skattelettelser o. l. — alt noget, der i høj Grad kommer Familieforsørgerne til gode.

Jeg tror ikke paa Tilskudets Velsignelser.

Marie Egebjerg, Vejle: I meget føler jeg mig enig med Elisa Petersen. — Fra Vejle har man bedt mig fremsætte en skarp Protest mod Fru Lemches Forslag til Forsørgerhjælp. Tænk Dem, at en ugift Lærerinde af 3000 Kr. Indtægt skulde betale 1000 Kr. i Skat! Skulde vi give saa meget til andres Børn uden selv at have Glæden af Børnene. Vi vil *ikke* unddrage os Skat, vi vil gerne give meget, men vi vil, at der skal være Mening i det.

Henriette Beenfeldt, København: Fru Arenholt sagde i Gaar i sin Beretning, at hun antog, vi ikke kunde blive enige om dette Spørgsmaal indenfor D. K. Jeg mener, at Børnenes Tilvejebringelse og Opdragelse maa være en Privatsag og protesterer mod, at Staten bliver Medforsørger. Det er en Fejl at fratage Individerne Ansvarsfølelse. Børnene faar ikke Hjemfølelse, naar de delvis forsørges af Staten. Jeg troede, det var en af D. K.s Opgaver at bevare Familielivet.

Helga Tardini, Gentofte: Jeg fraraader Tilskud fra Stat og Kommune. Folk trænger til at faa Ansvarsfølelsen vakt og til at lære, at de selv maa bære Konsekvenserne af deres Handlinger. I gamle Dage kunde Folk lægge noget til Side og Børnene kunde iøvrigt forsørge deres Forældre, naar de blev gamle — Alderdomsunderstøttelse var ikke nødvendig. Vi maa indrette os paa at kunne opdrage vore Børn selv. Vi skal opelske Familielivet — skal vi endelig have Understøttelse til Børnene, lad det saa blive ved *Forsikring;* men lad os komme væk fra al den Understøttelse, der nu gives. (Stærk Tilslutning).

Vilhelmine Madsen, Nyborg, bragte en Udtalelse fra Medlemmerne i Nyborgkredsen: Medlemmerne udtalte sig imod direkte Tilskud, idet det hævdedes, at Forældrene bør have det økonomiske og moralske Ansvar for Børnene; man ønskede gratis Undervisning og Undervisningsmateriale for alle Børn og Skattelettelser for Forældre med mange Børn og mindre Indtægter.